

प्रवेश सं०

१०६१७१

विषयः

धर्मशालाम्

क्रम सं०

नाम

शूद्रकमलाकरः

ग्रन्थकार

कमलाकरः

12026

पत्र सं०

३५-४२

श्लोक सं०

अक्षर सं० (पंक्तौ)

४०

पंक्ति सं० (पृष्ठे)

१०

आकारः

९.६" x ४.२३"

लिपिः दे. ना.

आधारः

को.

वि० विवरणम्

अपु० (शूद्रधर्मसंस्कारवर्णनम्)

पी० एस० यू० पा०--७७ एस० सी० ई०--१६५१--४० ०००

दि० १४३३

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

॥ ततो नीराजनादिकार्यं ॥ इति चोक्तं ॥ अथ विधारंभः ॥ मदनरत्ने नृसिंह ॥ अक्षरस्वीकृति कुर्यात्प्राप्तं पंचम
 हायने ॥ उत्तरायणगे सूर्ये कुंभमासं विवर्जयेत् ॥ अथ धनुर्विद्या ॥ दीपिकायां ॥ अदितिगुरुभयमार्कं स्वानिवि
 त्वाग्निपित्र्यध्रुवहरिवसुमूनेष्विंदुभागान्त्यभेषु ॥ विश्वेश्वध्वारे विष्णुबोधे विषौघे सुसमयतिथियोगे चा
 यविद्याप्रदाने ॥ तच्च हरिलक्ष्मीसरस्वती च पूजयित्वा कार्यं ॥ सर्वायुधमहाभाग सर्वदेवैरिष्यते ॥ नापमोम
 मरेरससाकं शरवैरिह ॥ धृतं कृत्वा नरसायं संहाराय हरेण च ॥ त्रयोभूर्तिगतं देवधनुरस्त्रं नमाम्यहमिति
 मंत्रेण संपूज्य नत्वा वाणं प्राच्यामुक्ताविश्वं पूजयेत् ॥ अथ छुरिकाबंधनं ॥ ज्योतिर्निबंधे ॥ छुरिकाबंध
 नं वक्ष्ये नृपाणं ॥ प्राकरग्रहात् ॥ विवाहोक्तेषु मासेषु शुक्लपक्षे न्यस्तगे ॥ जीवेश्वके च भूमपुत्रे चंद्रातारव
 तान्विते ॥ मौजीबंधसंतिथि कुजवर्जिते वासरे ॥ संग्रहे ॥ शूद्राणां राजपुत्राणां मौज्यभावे स्त्र्यबंधनं ॥ मो
 जीबंधनतिथ्यादौ कार्यं मौमदिनं दिना ॥ विष्णुधर्म ॥ पूजयित्वा हरिलक्ष्मीतया देवी सरस्वती ॥ स्वविद्या
 सत्कारं श्रुत्वा च विद्यां विशेषतः ॥ एतेषां भवदेवानां नाम्ना तु जुहुयाद्धृतं ॥ दक्षिणाभिदि जेंद्राणां कर्त्तव्य

चात्रपूजनं मंत्रस्तु ॥ सर्वोयुधानां प्रथमं निर्मितासि पिनाकिना ॥ शूनायुधादिनिष्कसत्त्वा मुष्टि - दाम्बु
 भां ॥ चंडिकायाः प्रदत्तासि सर्वं दुष्टनिवर्हिणी ॥ तया विसरिता वासि ॥ प्रतिपादिता सर्वसत्ता गभूता मिसवी
 शुभनिवर्हणी ॥ छुरिके रसमानित्यंशोतिं पछनमाप्नुते ॥ इति संपूजनं चारुसिं क रिभागे वधीयात् ॥
 ॥ अपरांके वृद्धता तपः ॥ शिरोरभ्युक्षणं प्रोक्तबालस्याचमनं स्मृतं ॥ रजस्वलादि संस्पर्शे स्थानं मेव कुमा
 रके ॥ प्राक्चूआकरणाद्बालं प्रागन्वप्राशनाच्छिशुः ॥ कुमारस्तु सर्वज्ञेयो यावन्मो नो निबध्यते ॥ बालस्य पं
 चमादृषो दृष्टार्यं रोचमादि शेट्वादि मक्तेने निर्णयसि धो ज्ञेयं ॥ ॥ अथ विवाहः ॥ तत्र मापि अंश द्वाण
 दिजवदेव ॥ सर्वात्रावयवानुहतेः सद्वादि तिविज्ञाने स्वरः ॥ तच्च मयानिर्णयसि धवुकमिति नात्रा व्यंत ॥
 तत्र ब्राह्मणार्थदेवप्राणा पत्यगां धर्वां सुराससं पेशा चा अष्टो विवाहाः ॥ तानाहयात्तु बन्धुः ॥ ब्राह्मणविवाह
 आदृषदीयते ए - लंकता ॥ यत्स्थ रत्नजिदेव आदयो धंस्तु गोद्वयः ॥ न्युक्ता च रतां धर्मः महमादीय
 ते धिने ॥ सकार्यः पावयेन ज्ञः षट्षट् वशात्सदात्मना ॥ आसुरोद्विणाद्यानां धर्वाः समया न्मिथः ॥

रासासो मुद्गराणां पेशा चः कस्य काळतादिति ॥ एषु शूद्रस्य प्राजापत्यो मुख्यः ॥ आसुरगो धर्वा म
 ध्यमौ ॥ राससपेशा चो कनिष्ठौ ॥ तदाहमनु ॥ आसुरं वैश्यशूद्रयोः ॥ घडानुपूर्वा विप्रस्य सत्रस्य च
 तुरो वरान् ॥ विदूशूद्रयोस्तु नानेव विद्यो - म्यो न राससान् ॥ चतुरः आसुरगो धर्वा राससपेशान्
 न ॥ तान् च तुरो राससवर्जान् ॥ कस्य तरे ब्राह्मणविवाहमुक्ता ब्राह्मणानां सतां मेषधर्म इत्युक्ते त्री
 सुदेवो विप्रस्येव ॥ अन्यत्रयाणां तु न्याः ॥ हेमाद्रौ पैरी नसि ॥ राससो वैश्यस्य पेशा चः शूद्रस्य स
 वंषा माप्यं प्रमाणं ॥ प्रचेताः ॥ पेशा चोः संस्कृतेषु सुतानां प्रति तो मजाना चेति विशेषो मधाति
 थो कस्य तरे च ज्ञेयः ॥ तत्रागा धर्वा राससपिशान् ॥ विनासबं त्रोटक पूर्वदानं नियते ॥ वसिष्ठः ॥
 नोटकननवाचाचकन्यायाः पतिरुच्यते ॥ पाणिग्रहण संस्कारा न्यति त्वं ससमे पदे ॥ गाधर्वादि
 छपि होमादि कार्यमेव ॥ गांधर्वां सुरपिशाना विवाह राससश्चमः ॥ पूर्वपरिग्रह सेवुपश्चाद्देमा वि
 धीयते ॥ इत्यपरांके वसिष्ठोक्तेः ॥ अतएव होमाद्यभावे ॥ न्यस्मिदानमाह तुस्तं नेव वसिष्ठो धायने ॥

वृत्तादपहता कन्यामंत्रैर्यदि संस्कृता ॥ अयमेव विधिर्वंद्यायया कन्या तथैव सा ॥ शूद्रस्य न मां व्रज व ॥ मनुरपि ॥
 पाणिग्रहणिका मंत्रानियतं दारलक्षणं ॥ तेषां निष्ठा तु विज्ञेया बिहृदिः सप्तमेषु देः ॥ तत्र पाणिग्रहणं सर्वकार्यं म
 मं ॥ पाणिग्रहणं मनवर्णस्य विशेषेण याज्ञवल्क्योक्तेः ॥ उदकपूर्वं कन्यादानस्य शूद्रैर्विकल्पः ॥ तदुक्तं स्मृति
 को मुद्रां ब्राह्मे ॥ मुक्तं तु पाणिग्रहणं सर्ववर्णेषु सदैव ॥ जनपूर्वं तु विप्राणां मन्येषां मपिका मयेत् ॥ अये
 तु एतेन ब्राह्मणोऽपि भवति ॥ अत ऊक्त्य कन्यामुदकदानपूर्वार्द्धादेष ब्राह्मणविवाह इत्याश्वत्थानेन ब्राह्मणव
 जलपूर्वतोक्तेः ॥ अयं विशेषानिर्णयमिं ध्योते याः ॥ मृत्तिको मुद्रां ब्राह्मे ॥ इष्टिर्वै नायकी कृत्वा शचीया गंव
 शो भन ॥ नोदीमुखे भ्याया द्वांच पितृभ्यः कार्यं सिद्धये ॥ वाराहमहितायाः ॥ गृहे स्थिता वै पुत्ररूढतपनी प्राङ्मुख्य
 सं धास्तमये पुकन्याः स्रक्तां वत्सगंधधूपैः प्रतिपूजयेत् पाणिग्रहे यासमुपागतेति ॥ अथ प्रयोगः ॥ शूद्र
 स्य शूद्रापरिणयने मंत्ररहितं क्रिया कार्यं ति हरिहरभाष्ये उक्तं ॥ तेन कातीयं कर्मोच्यते ॥ तत्र विवाहोक्ते मु
 द्ने कन्याया पिता भ्राता ॥ न्योवाव धुर्वरगद्गत्वा च म्यदेशकानौ मं को म्यं करिष्यमाणविवाहंगत्वेन वाग

दान करिष्यति संकल्प्य गणेश वरुण च संपूज्य वरस्य पादप्रक्षालनं ॥ गंधवस्त्राद्यैः पूजा कृत्वा पूर्णफलं ना
 त्तिकैरंकु कुमादि रंजित वस्त्रं वा दायामुकप्रपौत्रायामुकपौत्रायामुकपुत्रायामुकदास्यवरायामुकप्रपौ
 त्रीपौत्रीपुत्रीचामुकनाभ्नीकन्यो ज्योतिर्विदुक्ते मुहूर्ते रात्रौ इत्युक्ता ॥ अयंगे ॥ पतितेः क्रीवदशोष विव
 र्जिते ॥ तत्कालोपस्थिते कन्यापितातुभ्यं प्रदास्यतीति ॥ पितातु अहंदास्याम्य संशयमिति बदेत् ॥ म्याने स्माता
 मरे गिणी वा पाठः ॥ केचिन्तु ॥ कन्या गृहे गत्वा तां संपूज्य अयंगे अपतितेः क्रीवदशोष विवर्जिते ॥ शंकां
 न्यो प्रदास्यामि देवाग्निगुरु सन्धि धीरिति कन्याप्रितावरवं धुत्स्नेदत्वा वाचा दना मया कन्या वरं म्यं स्वीकृ
 तामया ॥ कन्यावले ॥ कनवि धीनिश्चिंतस्त्वे सुखी भवेति कन्यापिता ॥ वाचा दना त्वया कन्या वरावलो कन
 वि धी ॥ इत्युद्देन वरपिता वरेदित्याहुः ॥ ततां परस्परमचन विप्रजादि कार्यं ॥ ततः आचारगत्तद्विवाहं दनदि
 विवाहोक्ते मुहूर्ते कार्यं ॥ इति वागदानं ॥ ततः पूर्वदिने विवाह दिने वा रातः कन्या वरयो ॥ पिताभ्यं कृत्वा गृहवि
 नायकस्यापि कृत्वा देवशक्तौ संको र्थामुकस्य विवाहंगणेशपूजापुष्पादवाचनमादपूजावसो धाराशची

पूजा तया नांदी मुग्धानिष्ठा दानिकरिष्यत्सु क्तातानि पूर्ववत्कृत्वा तं दुःखपूर्णं कुंभद्वये विघ्नयं वंशपात्रेण गवा
 मुनेदिनी नन्दिनी मेत्री उपायशुबर्दिनी गम्भीर भगवती वमातृ सन्निधौ संस्थाप्या चतुर्भेदिने मे उपरे वताः पूजये
 त् ॥ पीतसूत्रेण ककणं बद्ध्वा कन्यायाः सासभिः पंचभिर्नाकरैर्मितां पंचमस्तसोपानां वदी कुर्यात् ॥ चतु
 र्दंस्तां वीदीति हरिद्वरः ॥ वरस्य सीमांतपूजां कृत्वा गृहागते वरममाने मापवर्णयेत् ॥ तत्र आचार्यो वेद्यां हस्त
 मात्रं स्थण्डिलं दर्भैः परिसममुद्गमो मये तोष निष्यस्यति यकाष्ठेन प्रागग्रास्तिस्त्रोनेखाः कृत्वा त्रिभेदमुद्गत्या
 भुक्ताग्निं प्रतिष्ठाप्य वरस्य प्राउः मुखस्य मधुपर्कपूजां कुर्यात् ॥ यथा ॥ कन्यापितामेनेदं कृत्वा तस्य पश्चान्तिष्ठे
 तं वरमाह साधु भवानास्तामर्चयिष्यामो भवंतमिति ॥ अर्चयेति वरः ॥ ततः विष्टो ३ इत्यनेन विरुक्ते दाता
 प्रत्यङ्मुखः स्निष्टप्रतिगृह्यतामिति कूर्चपचविंशतिकुशमयेदधात् ॥ तं वर आसनस्य पश्चान्तिष्ठत् ॥ गृही
 त्वा विष्टु गयनमस्त्यामनेदं लोपविशेत् ॥ ततो न्येन त्रिः पाद्यमित्युक्ते गंधर्वो सतयुते पाद्यं दत्वा प्रतिगृह्य
 नामिति निवेदि तेन वरः आशेमयं ततो दक्षिणमिति पादो प्रस्तान्नयेत् ॥ ततो दाता न्ये विष्टु मन्वेन त्रिनिवेदि

तमादाय वरपादो धोदधात् ॥ ततो गंधपुष्पास्तकुण्डलिसर्षपदधिर्द्वौ युतमर्घ्यमादाया न्येनार्घं इति त्रिरुक्ते
 दाता प्रतिगृह्यतामिति दधात् ॥ वरस्तमभ्यो नमस्तं जन्दिनादाय त्रिरसाः भिबाद्यभूषोक्षिपेत् ॥ ततो न्येना
 चमनीयमिति त्रिः ॥ क्तादने प्रतिगृह्य सकृत्प्राश्नाचामेत् ॥ ततो न्येन मधुपर्क इत्युक्ते दाता दत्तं कास्यस्य तेनै
 वपि हितं दधिमधुघृतं वा बगेदाह हस्तस्य मुद्गदाद्यसवित्रेन मर्त्यं वेष्ट्य सवित्रेन मर्त्यं प्रतिगृह्यतामिति धाय
 मधुपर्काय नमस्त्यामिकपातोऽनामिकं ॥ गुह्याभ्यां वदिः सिन्धुपुनरे वदिः कृत्वा नाभ्यामेव त्रिः प्राश्रीया
 त् ॥ मधुपर्काय नम इति वा ॥ अंगुष्ठानामिकया द्वितीयं गुह्यमाभ्यां तृतीयमिति स्मृतिर्कोमुदी ॥ तच्चित्यं
 ॥ ततः शेषमसंचरे निनीयद्विगव्यवाचेनमः मुखे ॥ प्राणायनमः मनसाः वसुभ्यां वसुभ्यां ॥ श्रोत्रभ्यां क
 र्णयोः ॥ बलायेति बाह्वोः ॥ ओजमर्त्युर्वोः ॥ अंगेभ्यः इत्यंगेषु ॥ ततो न्येन त्रिर्गौरित्युक्ते प्रतिगृह्यत् ॥ रुद्राणां
 मात्रे वस्तनादुद्विजे आदित्यस्वस्ते गवेनमः ॥ ममावर्कस्य च म्पापादाह तदा ॥ तस्युपांशु ॥ ततः सुलग्नैः परं ध
 त्वा मुखं नीरीसेत् ॥ अये तुलप्रसमपे पाणिग्रहणमिच्छंति ॥ ततो तः पमपसार्पवेगेव धूसुखवधूसुख

मीसेत॥ अत्रवाग्निप्रतिष्ठाप्यपश्चादग्नेस्तृणपुनः कदवानि धायवंगेव धूपुरवमीसेत॥ कन्यापिदत्तवस्त्रं च
 तुष्टयमभ्येदे॥ आयुष्मतीद्वामः परिधत्स्वेति अहत्यादद्यात्॥ सा च वामसेनमहत्या परिदद्यात्॥ ततोदा
 त्रावधूमीसस्वेति प्रेमितीव धुमीसेत॥ ततः कन्यादानमिति हरिहरः॥ अन्त्येन कन्यादानोत्तरं वस्त्राद्याहुः॥
 ततः करोतु स्तुतिं तत्र स्तोत्रे रसना रोपणांते कन्यापितोदयुखः स्वदक्षिणे पत्नीभूय वैश्यकुर्यापाणि
 रावभ्यदेशकाले सकीर्त्य मम समस्तपितृणानि रतिशयानंदं ब्रह्मलोकावाप्तादिकन्यादानोक्तफलवाप्त
 योनेन वरेणाभ्यां कन्याया मुत्यादभिव्यक्ता एव संतत्या ब्राह्मणपसेद्वा दश वरांश्चादशयरां प्राप्तापत्यपसे
 ऽष्टावगन्धोपरात्पुरुषान्पवित्रीकुतुंघात्स नश्च श्रीलक्ष्मीनाय एव प्रीतये ब्राह्मणविरूढविधिना प्राजाप
 त्यविधिनावाले ५ कन्यादानमहं करिष्ये इत्युक्तापठेत्॥ कन्यां कनकसंपन्नोक्तमकाभरणां युतां॥ दाम्यामिव
 विदेमं वतुभ्य ब्रह्मलोकी गीषया॥ विश्वं भूः मवं भूतात्मा साक्षिणः सर्वदेवताः॥ इमा कन्यां प्रदाम्यामि पितृणां
 तारणाय वति॥ ततः कांम्यपात्रे वरहस्तोपरिवधूदस्तस्वदस्तं न्यम्य॥ वरहस्तिमुप्रासितमस्तु॥ शिवा जायः मेतु॥

सोमनस्यमस्तु॥ इत्युक्ता॥ कन्याताय तनुपुण्यं वर्द्धतांशं तियुष्टिस्तुष्टिश्चास्तु॥ तिथि करणमुहूर्तनक्षत्रसंपद
 स्तु॥ पुण्याहं भवंती ब्रवतु॥ पुण्याहमिति विप्राः॥ स्वस्ति भवंतः॥ सद्धिं भवंतो॥ श्रीरस्त्विति भव॥ अमुकदा
 सोदं प्रमसमस्तपितृणामित्यादि लक्ष्मीनारायणप्रीतये इत्यंत प्राग्वदुक्ता॥ काश्यपसंगोत्रस्य ब्रह्मदासस्य
 प्रपौत्राय॥ विष्णुदासस्य पौत्राय शिवदासस्य पुत्राय काश्यपसंगोत्राय देवदासाय वराय काश्यपगोत्राय चैत्र
 दासस्य प्रपौत्राय मेव दशस्य पौत्राय भोजदासस्य पुत्रीममुकप्रेष्यां नारी वा कन्यां प्रजापतिदेवतां यथा शक्त्यलं
 कृतामित्युक्ता पुनरेवंदिरुः कार्यशतज्योतिष्ठाभातिरात्रफलमफलप्राप्तिकाम॥ प्रजोत्पादनार्थं सहध
 र्मचरणाथं प्राजापत्ये सहधर्मचरतं भार्यात्वेन नुभ्यमहं संप्रदेदं इति कुशयवयुतेजले कन्याहस्तिचवरह
 स्तोक्षिषेत्॥ मयापिदनेति मातापि वदेदिति केचित्॥ गोत्रोच्चारणं नेति केचित्॥ वरः प्रतिगच्छामि स्वस्ति
 इत्युक्ता भवंसेतु॥ गोत्रीकन्यामिमां भोऽव्यथाशक्तिविभूषितां॥ गोत्राय चैवदासाय नुभ्यं दत्तां समाम्य
 य॥ कन्ये ममाग्रतोभूयाः कन्ये मेदेविषां येयोः॥ कन्ये मे एतौ भूयास्त्वहाना त्वर्गमाप्नुयात्॥ मम वंशकुले ज्ञा

तापास्ति तावत्तराण्येकं ॥ तुभ्यंदासममयाद तापुत्रपौत्रविवर्धनीतिपदेत् ॥ ततः कन्यादानप्रतिष्ठासि ध्येयं
 इदं सुवर्णं गोमिथुनं च दक्षिणां संप्रददेत् इति दद्यात् ॥ ततः शक्तौ सत्यांताम्रकोमलपात्रगताम्बुदामादिर दद्यात् ॥
 कन्यायां धवाश्वपौतकं दद्युः ॥ वरनयित्रादयोऽपि दद्युरितिकेचित् ॥ होमांते केचिदाहुः ॥ ततः चतुर्वारं यंच वा
 रवावधूवर्गैस्त्रेणावेष्ट्यापरितनमधोमार्गेणाधस्तनचोपरितः निःकारयन्निगुणां पोतचकृत्ताधस्तनं
 वरदस्तेऽपरितनं च वधूहस्तिकं कणं ब्रूहीयात् ॥ येन वदो बनीराजादानं वै होमहाबलः ॥ तेन त्वामपि व
 धामिरसेमा च त्वमाचनेति ॥ ततः वधूवराभ्यां दुःशांशतारिण्येणं वध्वादेवरेण च कार्यं ॥ मन्त्रान्तरं
 गाथनमः ॥ यथायः श्रियैः धर्मोयः प्रजायैत्यस्मे ॥ इति ॥ ततः प्राङ्मुखो वृषपर्वण्यवन्नि कन्यायै दद्यात् ॥ मा
 च वासाभ्यां नमस्ति परि दद्यात् ॥ ततो वरोमां गन्त्यते तु नानेनममभूतं जीवन्तं ननु ॥ कंठे वध्वामी मुभगे
 च नीवशराशतमिति सोभां गन्ते तु वधूगते व्रूहीयात् ॥ ततो विश्वेदेवेभ्यो मानरिष्वधात् ॥ नमस्ति व
 ध्वामीसेत ॥ अत्र वाकौ मुभस्त्रेण ककणा ॥ ततो वद्या प्राङ्मुखो तेजनीवीरणकरे पश्चादनेरुपविश्य दक्षि

लेरेणयां वा मंगलकुभस्कं धेगृहीत्वा कश्चिन्निष्ठे रासप्तमपर ॥ उज्जरेदष्टपले चालं कते नि धायात्र
 वरः कन्या नाम वेदिरत्याचारः ॥ ततो वधूयित्रापरस्परसमीक्षितव्यमित्युक्ते ॥ योन्यं समीक्ष्य ॥ अग्रे द्रव
 हरपति धीशिवा च सुमनास्तथा ॥ सुवाचोः पुत्रसूदेव कामा च सुखदा भवेति वरो वदेत् ॥ सोमं ध
 वाग्निपूषभ्यो नमः इति वराणां गृह्यस्तत्राध्ययनाभावात्तदुक्तहोमां गकलायता नाभावाच्च धुकि
 शक्यभावाच्च विवाहे होम एव नास्तीति प्रदनपालः ॥ अन्ये तु प्रधानैः अधिकारसिद्धौ स्थपतीष्टिवरं गेपि श्र
 वणेण पदेशादिना ज्ञानसंभवात् होममाहुः ॥ गथाः गुरूर्दक्षिणेन ब्रह्मासनं दत्वा तमुपवेश्य मन्त्रये पात्रे
 जलपूणे कुशान्नि धायो नरनः कुरोषु नि ध्याग्निर्दग्धैः पूवोदिपरिस्तीर्या सारनं कुर्यात् ॥ त्रीणि तणानि
 द्वे पवित्रे प्रोक्षणी माज्यस्थाली च रुक्स्थाली संमार्गं कुशः ॥ उपयमान कुशस्त्रिः समिधः स्कव आज्य
 तंदुलाः लज्जाः शृणो संस्त्रवपात्रं अरुणं ॥ आत्र दूहं चर्म ॥ गोर्दक्षिणेति ॥ ततः प्रादेश्मात्रे पवित्रे द्वित्वा प्रोक्ष
 णीः संस्तुत्य पवित्राभ्यामुत्पूयत त्रते नि धाय दक्षिणेन सम्येकलोदिंगनं कृत्वा पात्राणि प्रोक्ष्य नि धायाज्यं

स्यात्पानिरूप्याग्नौ दक्षिणे धिग्निभ्योऽन्त्युके न नाजेः सह पर्यग्निरुत्प्राक्तं प्रताप्य दक्षिणे निधाया ज्यमुदास्यो
 मूयावेष्ट्य भूकं निरस्य पुनः प्रोक्षणीरुन्मूयावेश्योपयमनकुशनादायोत्थाप्याग्नौ तिष्ठः समिधोभ्याधमप्रो
 क्षणीभिः पर्युक्ष्य वरेणान्तरधोगुरुर्दक्षिणं जान्वाव्यत्र स एण दक्षिण हस्तेः चारब्धः स्तवेणानुक्रुयात्॥ मंत्रो
 वरस्यैवा॥ ततो वरो वध्वा दक्षिणं हस्ते सांगुष्ठमुत्तानमुत्तानेन हस्तेन गृह्णीयात्॥ तत्र मंत्रः॥ भगोर्धममवितभ्यो
 नमः चित्रसोम्यगुणैर्युक्तावीरस्यैव सर्व्वव॥ कुले मदीये सस्त्रास्त्रीमद्विजानुगता सदेति॥ ततो गृहीतमिव व
 धूमुत्तरतो ग्निर्दक्षिणेन पराश्रमानमारोहयति॥ कन्यायै नमर्ति॥ ततः सरस्वत्यै नमर्ति॥ ततः गायत्रीयति॥
 ततोऽग्नये नमर्त्य ग्निं परिक्रम्य पुनर्दिशो जादिक्रमांतेरुत्ता॥ चतुर्थेऽक्षरं पुरेन वधूभाता सर्वलाजान्क
 ष्यो जलावावपति॥ तान् भागाय नमर्ति तिष्ठंती जुहोति॥ ततोऽग्निं चतुर्थं परिक्रम्योपविश्य पत्रस्रान् चारब्धे
 प्रजापतये नमर्ति कुत्वेन रतः उदक्तेऽस्यान्मम तं दुलपुं जान्कत्वा वधूविष्मदेन मर्ति॥ दक्षिणेन परावरः
 सप्तपदानि कामयति॥ रथेन मः॥ विलंबे वमः सर्वत्र॥ ऊर्जे० रायस्यो धाय० मायो भवाय० पशुभ्यो० रतु

भ्यो० सखिभ्यो नमस्त्वेनेरिति केचित्॥ ततः सप्तमं परे गुरुर्द्वयोः शिरसि सन्निधाय पूर्व्वं कुभोदके नवर आ
 म्रपल्लवैरभिषिंचेत्॥ वरेण सत्यं मदी सस्त्रे सुक्ता सूर्याय नमर्ति सप्तं पश्येत्॥ मम नवचि— वाग्भ्यो नमर्
 तिवधू दक्षिणां सो परिहस्ते नीत्वा हृदयमालभ्योत्तरतो वधुमुपवेश्य वध्वे नमर्त्य भिमं अन्तस्थाः सीमंते नि
 दूरं दत्त्वा० न्यो वरो वा वधूत्थाप्य गोश्वपुरुषेभ्यो नमः॥ तयो रनो प्रक्षेपः॥ आचार्या यगो रानं॥ प्रणीतानि मो
 कः॥ ब्रह्मणे पूर्णपात्र॥ विप्रेभ्य आमानसं कृत्यः॥ दिने विवाहे रात्रौ भ्रूवमी सस्विति वरप्रेषिना वधू र्ध्वं वा
 यनमर्ति पश्येत्॥ ततो ब्रह्मादशरात्रं षड्रात्रं त्रिरात्रं वा॥ सारालवणाग्निौ ब्रह्मचारिणा वसें कुवो एण वधः
 शपितो दंपती स्यातां॥ तेलासतवं दनादि यथाचारं कुर्यात्॥ चतुर्थ्यामपररात्रे पचभू संस्कारं कृत्वा विवा
 द्वाग्निं संस्थाप्य ब्रह्मसोपवेशनादियथाचारं समिदाधानां तप्राग्बलु कुर्यात्॥ तत्राज्यनिरूप्य स्थान्यो नृसं
 चरुं निरूप्य तथैव प्रोक्ष्य त्रिः प्रसाल्याग्नौ यन्कसमिधोभ्या धाय अग्निं पर्युक्षा घ्राणवाज्यभागाने अग्नीषे प्रा
 यश्चि तापनमः॥ एवं वायं वेसु पायं० चंद्राय० गंधर्वाय० नवा दुःसंतं चरुं दुःत्वा प्रजापतये नमर्त्य नेन॥ ततोऽद

कुं भातसंस्त्रवानादामग्निवायुसूर्यचंद्रनक्षत्रगंधर्वप्रजापतिभ्यो तम इति वधूरि रमिदत्वा ॥ मम व्रतानुसारी
 णि भवेत्पुष्कोत्तरतो जेश्वरु शेषं प्राणोभ्योनमः अस्थिभ्यो मासेभ्यो ॥ त्वत्वेन मरुति वधू प्राशयित्वा तामाचम्याये
 नाम्नधेस्विष्टकृतेन मरुति कुत्वा अम्पादि प्रजापत्येनान्वाहुतयः प्राशनायै भिन्ना प्रात्रे समवाः ॥ संस्त्रवप्राशने ॥ मा
 र्जनं ॥ पवित्रप्रतिपत्तिः गुरवदसिणां ब्रह्मर्णपूर्णपात्रमाभ्यर्चनं वेति ॥ स्मृति कोमुद्यां नृशूद्रस्य कोपि होमोने
 पुर्क ॥ तन्न ॥ सामृतापि हितेने स्वयं गतामे वाहुति व्रते रित्यस्य शूद्रेऽप्यविशेषात् ॥ ततो वरस्य तत्पत्नी प्राणां पू
 जन वरमात्रे वंशपात्रदानं च कार्यं कस्यापि त्रैतिके चित् ॥ फेड शलघुशूषं बुनवंशपात्रे डमा महे श्वरो संपूज्य प्रा
 र्थयेत् ॥ ऐरिणि त्वमुमादे विमहेशे गिरिजापतिः ॥ भतस्त्वा पूजयिष्यामि ऐरिणां सर्वकामराः ॥ सबस्त्रां च सदीपां
 च शूर्पैः षोडशभिर्मुना ॥ वरमात्रे प्रदाम्यामि कृष्णादानम्यसि द्येय इत्युक्त्वा ॥ कृतम्य कस्यादाने म्यमं पूर्णफल प्रा
 प्यार्थमिदं वंशपात्रं वरमात्रे संप्रदेदेन ममेत्युक्त्वा परेत ॥ वंशे वंशकरः श्रेष्ठो वंशे वंशविबर्धन ॥ अनेन वंशराजे
 ननुष्टोत्तु द्विकंसे तुमे ॥ वंशपात्रमिदमुपपवंशजातसमुद्भवं ॥ दानानामुजमदानमतः एतं प्रपछ्मे इति ॥ ३

दंकेचिन्नुकुर्वति ॥ ततः कस्यापि नाजघ्नवर्षात्त्रिंशंकस्यापुत्रवत्यातितामया ॥ इदानीं तु मया तुभ्यं दत्तास्मि देनया
 त्वतामि वराके वधुमुपवेशयेत् ॥ ततो वशेषानेन वध्वासदृशे गत्वा तत्र श्रियं संपूज्य स्थापितानामाह एतां उभे
 देवतानां च पूजां कृत्वा विसृज्य दस्त्रं ग्रंथिकं कृत्वा लोकां विप्रान् पूजयेत् ॥ वध्वा गृहप्रवेशे मंडपोदासनं कोनोप्यश्व
 विशेषो मरुते निर्णयसि धीसेयः ॥ एते संस्तकारः स ह्युदाणां ॥ एवं वस्य प्राणमान्द्रिका पठिते पात्रियते ॥ असह
 देवि वाहमात्रं ॥ ॥ इति श्रीमन्मारायणाभट्टसरिसत्तुरामकृष्णभट्टसुतकमलाकरभट्टकृतेश्वरधर्मस्कारः ॥ ॥
 अथ शूद्रस्यादिकमुच्यते ॥ ॥ तत्र विष्णुः ॥ त्रोल्लेमुहनेऽस्थापेति ॥ शयनादुत्थितोऽयमुकीर्तयेन्मधूस्तरनं ॥ की
 नेन जस्य पापाणि नाशमासां त्यरेषतः ॥ तत्राचम्य पितरा विष्टदेवं च नत्वा ॥ प्रातः स्मरामि भवभीतिमहर्तं संत्येना
 रायणां गरुडवाहनमंजनानां ॥ यहाभिभूतवरवारणमुक्तिदेतुचकाशुधंतरुणावारिजवयेनेत्रं ॥ प्रातर्नमामि मनसा वा
 चसा च मूर्धोपादारविंदयुगले परमस्य पुंसः ॥ नारायण्यनरकार्णवताराण्यपारायणप्रणवविप्रपरायणस्या
 प्रातर्भजामि भजतामभयकरं तं प्राक् सर्वजन्म कृतपापभयापहात्ये ॥ यो ग्राहवक्त्रपतिनां भिगजेऽघोरं शोकप्रना

शनकरोत्तुनरंखचक्रः॥ श्लोकत्रयमिदं पुण्यं प्रातः प्रातस्तु यः पठेत्॥ लोकत्रयगुरुस्तस्मै रक्षादात्मपदं हरिः॥
 नम्रमिच्छिषमेकमनेकमाधमित्यादियथा वासरं पठित्वा भुण्क्तु श्लोको न लोराजा पुण्य श्लोको युधिष्ठिरः॥ पुण्य
 श्लोका च वै देही पुण्य श्लोको जनार्दन॥ इत्युक्त्वा भूमिं नमस्कृत्यः अराजा पुण्य श्लोको जनार्दन॥ इत्युक्त्वा भूमिं न
 मस्कृत्यः अतद्वेपथ्ये भूमि शिरः प्रावृत्त वाससा॥ वाचं नियम्य यत्नेन निष्ठीवो ह्यसवर्जितः॥ कुर्यान्मूत्रपुरीषे तु शु
 चौ देशे समाहित इत्यगिरसोक्त विधिना॥ दिवा संध्यामकर्णस्थं ब्रह्मसूत्रं उदङ्मुखः॥ कुर्यान्मूत्रपुरीषे तु रात्रौ
 वेदक्षिणामुखः॥ ग्रामात्पदशतं गच्छेन्नगराच्च॥ चतुर्गुणमिति यातवत्क्यपशराघुके देशे मूत्रपुरीषे कृत्वा अ
 पकृष्य च विण्मूत्रकाष्ठलोष्ठतृणादिनेति भरद्वाजोक्तैर्लोष्टादिना वामेन गुदं प्रमृज्य गृहीत शिश्नश्चोत्थाय मृदि
 रभ्युद्धनैर्जलैः गंधलेपस्तपकरं चोच्चं कुर्यादतं दिनं इति यातवत्क्योक्तः शाचं कुर्यात्॥ तत्र मूत्रेण शीतानयः॥ ए
 कालिङ्गे करे सव्येति स्त्रोर्द्धे हस्तयोर्द्धयोः मूत्रेणैव समाख्यातं शुक्ले तद्दिग्गुणं भवेत्॥ पुरीषे तु दक्षयमोः॥ द्वे लि
 ङ्गे मूत्रिके देशे गुदे पंच करे दश॥ उभा यो सप्तदातव्या मूदः शौचोपपादिकाः॥ शंखः॥ मेहनेमृत्तिकाः सप्तलिङ्गे द्वे प